

arkki

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

3/2018

QUID EST VERITAS? 4

DANIEL
BABYLONIAN
HOVISSA 14

ONKO
EKOKATASTROFI
KRISTINUSKON
VIKA? 16

ÄÄRELLÄ 18-
MISSIOVIKKO
OULUSSA 24

SYKSYN
VERITAS
FORUMIT 18

JEE SUKSEN
SEURAAJANA
AVOIMESTI JA
KUNNIOITTAEN 8

FSSMnytt

KESWICK OM VINNANDE
VARDAGSTRO 18

JAG HAR GRÅTIT
– VI VILL VÄXA! 22



TEEMA: KRISTITTYNÄ
OPISKELUMAAILMASSA

NYKYAJAN JOHTAJA ON AINA

MUUTOSJOHTAJA



On alkanut ennen näkemätön valintojen suma. Valitsimme kirkossa johtajiksemme piispoja. Äänestämme uudet luottamushenkilöt johtamaan seurakuntia. Tulossa ovat eduskuntavaalit, maakuntavaalit ja Euroopan parlamentin vaalit. Moni vanha johtaja väistyy ja uusia tulee tilalle.

Mitä väliä on sillä, millaisia johtajia valitsimme? Onko maallisten ja kristillisten organisaatioiden johtajuudessa eroja? Mitä odotamme kristityltä johtajalta? Onko voimakas uskonnollinen johtaja hyvä järjestön, liikkeen tai organisaation johtaja? Koulutammeko OPKOssa tulevaisuuden johtajia?

Meillä on oikeus odottaa johtajiltamme suunnan näyttämistä. On tärkeää, että koko organisaatiolla on yhteinen päämäärä. Yhteinen suunta ja maali tarvitaan, vaikka maalia ei koskaan saavuteta. Kun se tulisi mahdolliseksi, maailma on jo muuttunut. Johtajan on osattava tulkita ympäristön muutokset ja suunnattava toimintaa uudelleen ajan vaatimusten mukaan. Johtajan työkalut ovat kuunteleminen, puhuminen, lukeminen ja kirjoittaminen. Näiden avulla hän johtaa vision eli tavoitteiden toteutumista. Miten ihminen voi tuntea työnsä arvokkaaksi, ellei hän tiedä mihin hänen yhteisönsä on menossa ja mitä se tavoittelee?

Ei riitä, että suunta on oikea. Sitä kohti on myös pyrittävä, kaikkien omalta osaltaan. Johtajalta vaaditaan työn edellytysten kehittämistä sellaisiksi, että jokainen voi vaikuttaa tuloksen tekemiseen, saada onnistumisen kokemuksia ja nauttia työstään. Suuressa organisaatiossa löytyy aina niitä, joiden mielestä suunta on väärä ja työkalut tuloksen saavuttamiseen täysin toimimattomia. Keskinäisten kiistojen ja roolien selvittely vievät energiaa tärkeimmän tavoitteen saavuttamiselta. Myös pienissä organisaatioissa, suurista puhumattakaan, keskinäisten roolien ja suhteiden on oltava selkeitä.

Johtaja ei juokse laput silmillään. Hänen pitää tarkkailla ympäristöä ja sieltä nousevia signaaleja. Onko suuntamme edelleen oikea? Pitääkö jostain luopua? Onko aika panostaa johonkin entistä enemmän? Mitä tapahtuu, jos tavoitteemme ei toteudu?

Kritiikin ja kiitoksen vastaanottaminen kuuluu johtajan luontaisiin. Johtajan on oltava valmis kantamaan vastuuta hyvässä ja pahassa.

Johtaminen on palveluammatti. Joka teistä on suurin, se olkoon toisten palvelija.

Tässä Arkissa kysytään, millaista on elää kristittynä kampuksella, kavereiden kanssa ja kotona. Nuoret ovat tulevaisuuden johtajia, joita OPKO haluaa kasvattaa ja varustaa. Kiitos kun olet mukana!

Pertti Järvenpää

OPKOn liittohallituksen puheenjohtaja

Mitä OPKO tekee?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -apologiatyötä teemme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKolla on 21 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi
- Lisäksi oma yhdistys **OPKOn ystävät ry** kokoaa työn ystäviä, alumneja ja senioreita yhteen raamattupiireihin ja paikallisiin tapaamisiin.

Löydät meidät myös somesta



Aina ei ole helppoa tunnus-
tautua Jeesuksen
seuraajaksi. Silloin
pyydän Jumalalta
rohkeutta. Rukoilen,
rukoilen ja rukoilen.

- HANNA KARTTUNEN -

SIVU 8



21

Karl Granberg
om nyplanteringar



16

Kristinuskio ja
ympäristökräsi



11

Kuvatunnelmia
Elävät kivet -leiriltä



4

MIKÄ ON
TOTUUS?



12

Hae opiskelijaedus-
tajaksi IFESin maa-
ilmankonferenssiin
Etelä-Afrikkaan

arkki 3/2018



Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskeskityksen jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteiden muutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja Pertti Järvenpää Toimitus-
sihteeri ja taitto Ilkka Konturi Paino Eu-
raprint Painos 3/2018 4700 kpl Arkki
ilmestyy vuonna 2018 viikoilla 9, 19, 36 ja
45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikai-
semmin Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjä olivat tiedotuslehti OPKO-sano-
mat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on
Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin
kuuluv kristillistä koululais- ja opiskelijatyö-
tä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöl-
listä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen,
ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14
paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.



Quid est

VERITAS?

Mikä on totuus? Tätä kysyi jo legaatti Pontius Pilatus aikanaan. Haluamme olla opiskelijaliike, joka uskaltaa kuunnella vastauksen ja elää arkenakin sen mukaan.

Teksti: Robert Ojala | Turun OPKOn opiskelijatyöntekijä

”

Kun ihminen pohtii
elämän syvimpiä
kysymyksiä, hän joutuu
ottamaan kantaa
Jumalan
olemassaoloon.

Harvardin yliopiston vaakunassa on latinankielinen sana *Veritas*. Se tarkoittaa käännettynä totuutta ja toimii yliopiston mottona. Tämän yliopiston yhteydessä on syntynyt *Veritas Forum*, jossa ajattelijat pohtivat totuuden kysymystä eri näkökulmista. Myös OPKO on ollut mukana järjestämässä näitä tapahtumia ympäri Suomea.

Kysymys totuudesta ei ole uusi. Kaksisituhatta vuotta sitten legaatti **Pontius Pilatus** kysyi saman kysymyksen ja sitä pohditaan yhä edelleen yliopistoissa eri puolilla maailmaa: *Quid est veritas?*

Mistä kaikki alkoi?

Voiko totuuden löytää ilman Jumalaa? Nykyään saatetaan ajatella, että tiede on syrjäyttänyt Jumalan ja kaiken voi selittää ilman häntä. Vai voisiko ajatella, että tiede pyrkii vastaamaan kysymyksiin, jotka eivät välttämättä suoraan liity Jumalaan ja siksi häntä ei tieteellisissä teksteissä mainita.

Kun ihminen pohtii elämän syvimpiä kysymyksiä, hän joutuu ottamaan kantaa Jumalan olemassaoloon. Tähtitieteilijä kysyy, mikä laittoi alkuräjähdyksen liikkeelle. Fyysikko kysyy, miksi luonnolait ovat niin järjestelmällisiä ja loogisia.

Luonnontieteilijä puolestaan kysyy, miksi luonto näyttää näin ihmeelliseltä ja kauniilta ja miksi maapallon olosuhteet ovat juuri sellaiset, että maapallolla voi olla elämää.

Tasapaino horjuu

Vaikka tieteen keinoin ei pystytäkään vastaamaan kaikkiin kysymyksiin, nykypäivänä on yleistä, että Jumalan olemassaolo kielletään. Monet akateemiset ihmiset pitävät kristittyjä vähä-älyisinä ja epätasapainoisina. Tai vähintäänkin sellaisina, jotka eivät ole kehittyneet samassa tahdissa ympäröivän yhteiskunnan kanssa. Epäilyksiä herättävät esimerkiksi valtavirrasta poikkeava näkemys parisuhdelaista tai skeptisyys evoluutioteoriaa kohtaan. Kristityt, jotka pitävät kiinni kristillisestä vakaumuksesta silloinkin, kun se on ristiriidassa älymystön enemmistön mielipiteiden kanssa, tulevat helposti leimatuiksi.

Puritaanit peruskivillä

Harvardin yliopiston vanhassa vaakunassa lukee *Veritas*-sanan lisäksi *Christo et Ecclesiae*, totuus Kristukselle ja kirkolle. Tämä kuvastaa ajatusta, jonka pohjalta puritaanit perustivat Harvardin yliopiston vuonna 1636.

Vanhan mantereen yliopistoilla on kristilliset juuret. Suomessa suurin osa yliopistoista on perustettu suhteellisen myöhään 1900-luvulla, minkä vuoksi niillä ei välttämättä ole tällaisia juuria. Ne ovat kuitenkin matkineet vanhempia yliopistoja, joilla on kristillinen perintö. Myöhemmin kristillisyyttä on pyritty häivyttämään.

Kirjassa *Finding God at Harvard* kerrotaan opiskelijoista, jotka ovat löytäneet pelastuksen Jeesuksesta Kristuksesta. Uskolla on ollut merkittävä osa heidän elämässään ja se on auttanut heitä löytämään itsensä ja tarkoituksen elämässään.

Tämä on ollut voimavara myös heidän opinnoissaan ja tutkimustyössään. Heidän ei enää tarvitse löytää arvoa tekemisistään tai saavutuksistaan, vaan yksin siitä mitä he ovat Jumalan lapsina Kristuksessa. Tämä vapauttaa todella paljon voimavaroja tärkeiden asioiden tekemiseen, kuten opiskeluun tai tutkimustyöhön, pätemisen ja pelkän uran luomisen sijaan. He voivat keskittyä siihen minkä vuoksi yliopistot on ylipäättänsä perustettu, eli tieteeseen tieteen itsensä vuoksi. Tämä ei ole tapahtunut ainoastaan Harvardissa vaan myös monessa muussa paikassa ympäri maailmaa.

”

Jokaisella on oma kutsu, jonka kautta on mahdollista palvella ja heijastaa Kristuksen rakkautta tässä maailmassa.

Vapaa Kristuksessa

Nämä opiskelijat eivät ainoastaan löytäneet pelastusta Kristuksesta, vaan he ovat myös löytäneet paikkansa kirkossa ja yhteiskunnassa. Kun he ovat Kristuksessa, heidät on vapautettu palvelemaan lahjoillaan erilaisissa tehtävissä kirkossa ja yhteiskunnassa. Aiemmin mainitusta kirjasta löytyy useita esimerkkejä siitä, miten lahjakkaat opiskelijat ovat toimineet epäitsekästä auttaessaan köyhiä ja hätää kärsiviä ihmisiä suurkaupunkien slummeissa ja kehitysmaissa sekä palvelleet monissa tärkeissä yhteiskunnallisissa tehtävissä.

Pöyveliksi kutsuttu

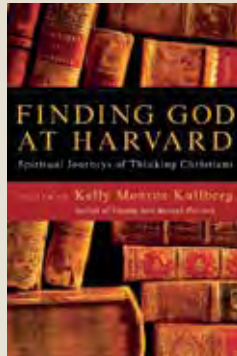
Kaikkien kohdalla näkyy se muutoksen voima, jonka usko Jeesukseen saa ihmisessä aikaan. Kyseiset opiskelijat eivät tehneet työtä saavuttaakseen hyötyä itselleen tai päteäkseen. Heidän motiivinsa oli rakkaus vähäosaisia kohtaan ja kutsu palvella nöyrästi eri tehtävissä yhteiskunnassa. Heillä oli jotain siitä kutsu-mustietoisuudesta, josta Luther käyttäi sanaa *vocatio*, kutsu.

Jokaisella on oma kutsu, jonka kautta on mahdollista palvella ja heijastaa Kristuksen rakkautta tässä maailmassa.

Luther sai aikaan muutoksen opettamalla, että jokaisen kutsu on tärkeä. Sanomalla näin Luther otti kantaa aikansa yleiseen käsitykseen, että Jumalaa voi palvella ainoastaan hengellisten kutsujen kautta, kuten toimimalla munkkina, nunnana tai pappina. Luther oli tässä asiassa siis selkeästi eri mieltä. Hänen mukaansa ihminen voi palvella Jumalaa ja muita ihmisiä myös epähengellisiltä vaikuttavien kutsujen kautta, kuten soti-laana tai pöyvelinä.

Palveleva mutta ei mateleva

Opiskelijatyön kautta voimme myötävaikuttaa siihen, että yhä useampi nuori aikuinen löytää Kristuksen ja kutsunsa hänessä. Evankeliumi saa koskettaa ja muuttaa heitä. Opiskelijatyön kautta



Finding God at Harvard: Spiritual Journeys of Thinking Christians (IVP Books).

voimme tukea heitä tässä tärkeässä prosessissa.

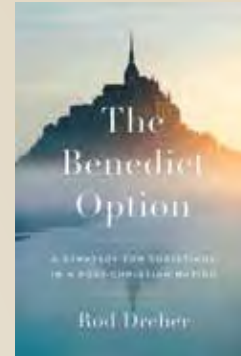
Tämän päivän opiskelijat ovat tulevaisuuden vaikuttajia ja johtajia, jotka tulevat toimimaan omista lähtökohdistaan käsin. Kysymys onkin millaisia nämä lähtökohdat ovat. Kypsät kristityt päättäjät, joilla on vahva kristillinen vakaumus, tekevät inhimillisiä päätöksiä eivätkä tavoittele toimissaan ainoastaan omaa etuaan. He toimivat arvojensa mukaisesti palvellen nöyrästi Jumalaa ja lähimmäisiä.

Miten kristittyjen sitten tulisi toimia, jos heidän vakaumuksensa on ristiriidassa ympärillä olevan yhteiskunnan arvojen kanssa? Raamatussa on selvä kehoitus (Apt. 5:29): jos jokin taho säättää jotakin mikä on Jumalan tahdon vastaista, on parempi totella Jumalan tahtoa kuin toimia vakaumustaan vastaan. Esimerkiksi lääkäri tai hengellisen työn tekijä voi joutua valitsemaan työpaikan, jossa on vapaus toimia vakaumuksen mukaisesti.

Aina ei kannata vastustaa

Yhdysvaltalainen **Rod Dreher** on kirjoittanut kirjan *The Benedict Option*. Kirjassaan hän ottaa kantaa kysymykseen, miten kristityn tulee toimia kohdatessaan asioita, jotka ovat ristiriidassa hänen uskonsa ja vakaumuksensa kanssa.

Dreherin mielestä aina ei pidä julki-sesti vastustaa kaikkia vääriä hankkeita, varsinkaan jos vastustuksella ei ole



The Benedict Option: A Strategy for Christians in a Post-Christian Nation (Sentinel).

realistisia mahdollisuuksia saavuttaa mitään. Toisaalta hän ei myöskään toivo kristittyjen mukautuvan ympärillä olevan maailmaan, jos se tarkoittaa kristillisen vakaumuksen hälventämistä. Hänen mielestään kristityt eivät kuitenkaan voi toimia kuin kaikki olisi maailmassa ennallaan. Heidän tulee kehittää yhteisöllisiä toimintamalleja, joiden avulla he voivat pitää kiinni uskostaan ja arvoistaan. Meidän tulisi Dreherin mukaan ottaa askel rohkeaan kristilliseen elämään, joka toimii vastavoimana vallitsevalle kehitykselle. Jos emme ota tätä askelta, lapsemme sopeutuvat heitä maailmassa ympäröiviin arvoihin.

Toivon, että OPKO voi toimia opiskelijoiden keskuudessa kristillisenä yhteisönä, jossa voimme tukea ja pitää huolta toisistamme. Kun tiedämme ja tunnemme, että meillä on toisten kristittyjen tuki, voimme rohkeasti kertoa Kristuksesta opiskelupaikalla, vapaa-ajan harrastuksissa tai muissa riennoissa. Uskallamme tehdä tämän siitä huolimatta, että saatamme kohdata vastalauseita ja jopa vihamielisyyttä. Usko Kristukseen sekä muiden kristittyjen tuki kantaa.

Luota Herraan ja tee hyvää, niin saat asua maassasi, turvallisilla laidunmailla. Saat nauttia Herran hyvyttä, hän antaa sinulle mitä sydämesi toivoo. Anna tiesi Herran haltuun, turvaa häneen. Hän pitää sinusta huolen! (Ps. 37:3-5).

Jeesuksen seuraajana

AVOIMESTI JA KUNNIOITTAEN

Miten luon muutosta kampukselle? Opiskelija, opettaja, lähettäjä ja OPKOn työntekijä kertovat.

Teksti: Danielle Miettinen



Sampsa Nelimarkka, Porin OPKOn opiskelijatyöntekijä: Opettelyn tilannetajua

Minulla on ystävä taivaassa, Jeesus, joka on läsnä tavallisessa arjessani. Hän asuu minussa. Tämä tuo uuden näkökulman kaiken myös kampuksella.

Pidän huolta taivaallisen näkökulman säilymisestä viettämällä aikaa Jumalan kanssa. Luen Raamattua ja rukoilen. Huomaan näiden vaikutuksen selvästi jokapäiväisessä arjessa.

Minusta Suomessa saa olla avoimesti kristitty. Tapoja on monia. Tässä auttaa suuresti viisaus ja hienotunteisuus. Kaikesta ei kannata avata suutaan kovaan ääneen joka tilanteessa. Tarvitaan tilannetajua. Yritän myös miettiä, mistä uskossa on syvimmiltään kysymys: mielipiteistä vai Kristuksen rakkaudesta minua itseäni ja jokaista ihmistä kohtaan? Joskus on hyvä olla hiljaa ja vain rakastaa, joskus on aika avata rohkeasti suunsa. Tässä tarvitaan malttia, viisautta ja rakkautta. Muistutan itselleni, että kutsumukseni on kunnioittaa ihan jokaista ihmistä tilanteesta riippumatta.

Jos tila käy ahtaaksi, koitan olla rohkeasti oma itseni. En purista enkä esitä. Muistutan itselleni, että Jeesus rakastaa minua ja kutsuu lepoonsa.



Hanna Karttunen, sairaanhoitajaopiskelija, Helsinki: Aluksi pelotti tunnustautua Jeesuksen seuraajaksi

Olen mukana OPKOn nuortentoiminnassa, leireillä ja nuorteeniloissa. Jeesus kutsuu seuraamaan häntä päivittäin, ja saan vastata kutsuun kyllä. On ihmeellistä, että pitkin päivää saa rukoilla, jutella Jumalan kanssa, kiittää asioista, pyytää apua ja täyttää päiviä Jumalan sanalla. Teen tätä yksin ja muiden Jumalan perheenjäsenien kanssa.

Haluan opiskelupaikalla ja toisten opiskelijoiden keskellä elää rohkeasti todeksi sitä, kuka todella olen. Olen Jumalan lapsi. On huippua, että saan kertoa Jeesuksesta hyvän paikan tullen, lukea käytävillä Raamattua ja kertoa meneväni koulun jälkeen seurakunnan juttuihin. Ennen kaikkea saan seurata Jeesusta joka tilanteessa ja opetella elämään niin kuin Hän. Jeesus johdattaa seuraajaansa ihmeellisiin kohtaamisiin, levittää rakkautaan ja valtakuntaansa kauttamme kaikkialle. Valomme saa loistaa ihmisille.

Aina ei ole helppoa tunnustautua Jeesuksen seuraajaksi. Silloin pyydän Jumalalta rohkeutta. Rukoilen, rukoilen ja rukoilen. Kun tulin uskoon kolme vuotta sitten, en uskaltanut aluksi kertoa asiasta edes vanhemmilleni. Kun aloitin ammattikorkeakoulun tänä syksynä, minusta tuntui hankalalta mennä kouluun ihmisten keskelle ja näyttää, että uskon Jeesukseen. Edellisenä iltana rukoilin, että Jumala antaisi rohkeutta. Jeesus muistutti, ettei ole mitään parempaa kuin elämä Hänen kanssaan. Hän on kutsunut meidät ihmeelliseen valoon ja rakkauteen. Jumalan antama elämä on niin hyvää, että jos joku saa koulussa nähdä kauttani edes palan siitä, niin se on sen arvoista, että elän avoimesti Jeesukselle.

Jumalan antama kunnia on paljon suurempaa kuin ihmisten antama. Maailma ei kaadu siihen, jos joku ei täysin ymmärrä elämänsä kristittynä. Minun ei tarvitse perustaa arvoani muiden mielipiteisiin.



Anna-Karoliina Pelto

Marjo Nurmira, erityisopettaja, Pyhtää: Taisteluväline joka päivälle

Olen mukana OPKOn WhatsApp-ryhmässä ja työntekijän lähettäjäreunassa. 2000-luvun alussa olin Kajaanin OPKOssa aktiivisena opiskelijana. Nykyään hoidan lapsikatrasta kotona. Perheeseeni kuuluu mies ja neljä tytärtä. Usko läpäisee kaiken elämänsäni. Koen että Jumala kannattelee, kasvattaa ja johdattaa päivittäin. Jumala on vahva kolmas säie myös parisuhteessamme.

Rukous ja Jumalan yhteydessä viipyminen luonnossa hoitaa suhdettani Jumalaan. Välillä koen esirouksen voiman todella vahvasti. Myös uskovien yhteys hoitaa. On hienoa saada olla yhtä Jumalan perhettä.

Omassa elinympäristössäni voin olla ihan juuri tällainen kristitty kuin olen. Toivon silti usein, että voisin joissain tilanteissa ja kohtaamisissa jakaa rohkeammin ja pelkäämättä arvomaailmaani ja Jumalan sanaa.

Saan rohkeutta rukouksesta ja kristittyjen yhteydestä. Pyydän joka päivä Jumalaa antamaan minulle oikeat sanat ja taisteluväline.



Juha Parkkinen, yliopistonopettaja, Jyväskylä: Jumalan rakkaus muuttaa suhdettani ihmisiin

Usko Jeesukseen on elämäni tärkein suhde. Sen kautta elän vuorovaikutuksessa Jumalaan, saan elämälle tarkoituksen ja kestävät arvot. Jeesuksessa minulla on myös rauha siitä, mitä minulle tapahtuu kuoleman jälkeen.

Tärkeimmät asiat uskon hoitamisessa ovat Raamatun lukeminen ja mietiskeleminen. On upeaa puhua Jumalalle missä ja milloin tahansa. Iloitsen myös antoisista keskusteluista läheisten kanssa uskosta ja maailman tilasta. Lisäksi tarvitsen kristittyjen ystävien rohkaisua ja esirukousta.

Suomessa on upea positiivinen uskonnonvapauslaki ja voin elää avoimesti kristittyinä. Tämä tarkoittaa ennen muuta valmiutta kertoa omasta uskosta Jeesukseen ja sen perusteista niille, jotka sitä minulta kysyvät.

Haluan käyttää paljon aikaa sen tutkimiseen Raamatusta, miten Jumalan valloittava rakkaus muuttaa kristityn suhdetta maailmaan ja ihmisiin. Jumala on antanut Jeesukseen uskoille Pyhän Hengen ja hänen mukanaan voiman elää Jeesuksen todistaja myös silloin, kun ympäristö on kriittinen kristittyä kohtaan. Monesti kriittisyys testaa Jeesukseen uskovien kypsyttää välittää Jumalan rakkautta myös niille, jotka eivät vielä Jeesusta tunne. Raamatun sana, Pyhän Hengen voima ja positiivinen asenne auttavat elämään jännittävässä tilanteissa.

MENNÄÄN

ENSI VUONNA UUDESTAAN

Kun Puolimatkat pääsivät OPKOn kesäleiriltä Valkealasta kotiin Jyväskylään, perheen nuorimmainen pyysi, että ensi kesänä mentäisiin uudestaan.

Jyväskyläläiset **Tapio ja Mia Puolimatka** ilahtuivat OPKOn kesäleirin jälkeen Down-poikansa **Mikaelin** kommentista. Hän pyysi heti seuraavana aamuna, että ensi kesänä mentäisiin uudelleen.

Koko perhe piti leiripäiviä hyvänä tapana viettää kesää, ja tällä hetkellä tuntuu, että Mikaelin toive voi toteutua.

– Olimme mukana koko perhe eli kolme miestä ja yksi nainen. Poikamme tykkäsivät uida, pelata pingistä ja osallistua lastenohjelmiin, Mia Puolimatka kertoo.

Hän iloitsi erityisesti siitä, että esikoinen sai ottaa hiukan vastuuta kuopuksesta koululaisryhmässä.

– Tämä toi heitä lähemmäksi toistensa maailmaa. He saivat yhteisiä kokemuksia, mikä on erityisperheessä tärkeää. Molemmille jäi hyvät muistot.

Itelleen Mia Puolimatka sai leiriltä muun muassa uutta intoa rukoilemiseen.

– Tärkein hengellinen anti avautui minulle opetustuntien jälkeisissä keskusteluryhmissä. Sain vastauksen kysymykseen, johon olen rukoillut vastausta.

Tilaa jumalvaistolle

Jyväskylän yliopiston kasvatustieteen professori Tapio Puolimatka ja erityisopettaja, omaishoitaja KT Mia Puolimatka olivat molemmat kesäleirillä myös ohjelmavastuussa. Tunnetut tietokirjailijat käsittelivät kanavissa ja luennolla lapsen hengellisyyttä, perhettä, kulttuuria ja moderneja myyttejä.

Mia Puolimatka puhui jumalvaistosta, joka toimii ihmisessä pieneistä pitäen. Sen avulla ihminen etsii maailmasta tarkoituksenmukaisia rakenteita ja merkityksellisiä päämääriä. Lapsi esimerkiksi pitää luonnostaan luontoa Jumalan luomana.

– Ihminen on pyhän Jumalan kuva, ja tämän vuoksi meissä on omatunto, käsitys oikeasta ja väärästä, syylisyydentunne, häpeää ja myötätuntoa. Langenneisuuden seurauksena nämä voivat myös vääristyä, kuten usein tapahtuu.

Rakkauden järjestys

Mia Puolimatka huomautti, että kasvatusta ei voi koskaan olla arvopaata toimintaa. Kasvatuksen alkuperäisenä tavoitteena on Jumalan kaltaisuuteen kasvaminen.

Teoksessaan *Jumalan kaupunki* kirkkoisä **Augustinus** kirjoitti rakkauden järjestyksestä, latinaksi *ordo amoris*. Kun rakkauden järjestys muretaan, myös perhe ja kulttuuri särkyvät, Puolimatkat opettivat



Aikuisille ja lapsille oli leirillä omat ohjelmansa. Yhteensä leirille osallistui 140 henkeä.



Mia ja Tapio Puolimatka viettivät neljä kesäistä päivää Valkealan kristillisessä kansanopistossa. Kuva: Juho Puhto

Augustinusta lainaten.

Rakkauden järjestystä noudattamalla ihminen voi kunnioittaa Jumalan kuvaa itsessään, kantaa vastuunsa ja tunnistaa pahuutensa. Kristillisyydestä luopuva kulttuuri luopuu myös rakkauden järjestyksestä, jolloin myyteille ja harhaopeille tulee yhä enemmän tilaa.

Parempi someviesti

Jyväskylän opiskelijatyöntekijä, pastori **Juho Puhto** piti kesäleirillä kanavan somesta.

– Aihe on tärkeä, koska some vie paljon aikaa elämästämme. Siksi on kerrottava, kuinka vastuullinen kristitty nuori toimii somessa, Puhto perusteli.

Some on täynnä onnistumisten hehkuttamista ja tämä aiheuttaa huonommuuden tunnetta ja nakertaa itsetuntoa.

– Kristittyinä meidän on tärkeää olla somessa, jotta siellä näkyisi myös toisenlainen viesti: 'Onnistumisesi elämässä eivät määritä arvoasi. Sinä olet arvokas ja tärkeä Jumalalle teoistasi riippumatta.'

Danielle Miettinen



Tulevia tapahtumia

- 28.9.-30.9.18 Koululaisten viikonloppu, Helsinki
- 26.10.-28.10.18 Koululaisten viikonloppu, Helsinki

Lisätietoa: opko.fi/koululaiset

OPKO ja Lähetisyhdistys Kylväjä järjestivät kesällä yhteistyössä Elävinä kiviä -leirin Enä-Sepän leirikeskuksessa. Ohessa kuvaterveisii johtavalta koululaistyöntekijä Olli Lehmosesta.

Tälläkin leirillä saimme kokea eri ikäisten ja erilaisen Jumalan lasten perheyhteyttä hienolla tavalla sekä pohtia sitä miten me jokainen saamme olla eläviä kiviä siinä temppelissä, jota Jumala rakentaa tämän maailman keskellä.



Leiriseikkailussa valon lapset palauttivat Jumalan hyvyyden järjestyksen vallattuun Enä-Sepään. Jokainen sai tulla voidelluksi sormiväriillä sen merkiksi, että he ovat Herran omia.



Kun valon lapset ovat Jumalan sanan suojassa, he ovat pahalta turvassa. Seikkailun päätteeksi vedetiin lipputankoon Suomen ristolippu kuvastamaan Jeesuksen hallintaa leirillämme ja maassamme.



Näytelmäpajan välityksellä saimme maistiaisen siitä, kun evankeliumi lähtemään leviämään tullen lailla Jeesuksen opetuslasten kautta Helluntain jälkeen. Tässä apostolit loppukumarruksessa.



Saimme leirillä myös terveiset Bangladeshista Kylväjän työntekijöiden Saara ja Tomas Bengtssonin (kesk.) välityksellä.



Vuonna 2015 maailmankonferenssi järjestettiin Meksikossa teemalla: *Together. In Christ. In Mission. In the University.*



IFESin maailmankonferenssi järjestetään 2019 Durbanissa Etelä-Afrikassa. Hae mukaan OPKOn opiskelijaedustajaksi!

International Fellowship of Evangelical Students (IFES) järjestää joka neljäs vuosi maailmankonferenssin, joka kokoaa yhteen opiskelijoita ja opiskelijatyöntekijöitä IFESin jäsenjärjestöistä ympäri maailmaa. Seuraava World Assembly pidetään 3.-11.7.2019 Durbanissa Etelä-Afrikassa teemalla *"Messengers of Hope. The University in God's Story"*.

Ohjelmassa on muun muassa raamattutunteja, yhteisen näyn ja periaatteiden työstämistä sekä aikaa tutustua uusiin ystäviin eri maista, verkostoitua ja rakentua yhteisestä uskosta. Yleiskokous valitsee myös IFESin hallituksen uudelle nelivuotiskaudelle.

Sinulla on nyt mahdollisuus hakea OPKOn opiskelijaedustajaksi konferenssiin! Opiskelijaedustajalta odotamme seuraavaa:

- olet OPKOn jäsen
- haluat rakentaa Jumalan valtakunnan työtä OPKOn kautta
- ymmärrät ja puhut sujuvasti joko englantia
- sitoudut jakamaan oppimaasi OPKOssa
- sitoudut matkan varainhankintaan.

Lisätiedot: opko.fi/opiskelijat

Vuosi Rovaniemen OPKOa

Kuka olet ja mitä teet Rovaniemellä? Olen Mervi Tiilikainen, aikaisemmin olen ollut OPKOssa koululaistyöntekijänä. Muutin kesällä 2017 tänne käynnistämään OPKOn toimintaa vapaaehtoistyöntekijänä, mutta kerään kannatusrengasta voidakseni tehdä tätä palkattuna. Työskentelen myös yhtenä päivänä viikossa kristillisessä päiväkodissa ja teen muitakin töitä aina tilaisuuden tullen.

Miltä työ näyttää tällä hetkellä? Koen, että minulle ja työnäylle on tällä tilausta. Olen pitänyt lautapeli- ja rukousiltoja, joissa on käynyt opiskelijoita ja nuoria aikuisia. Tänä syksynä käynnistän myös ensimmäisen raamattupiirin.

Mitä rukouspyyntöjä sinulla tällä hetkellä on? Isoin rukouspyyntö on tällä hetkellä ehdottomasti opiskelijoiden tavoittaminen. Toinen iso asia on toimeentulo ja siihen liittyen ajankäyttö. Olen myös todella kiitollinen kaikesta, mitä tähän asti on tapahtunut ja miten Jumala on vienyt työtäni eteenpäin.

Miten työäsi voi tukea? Voit liittyä ystävärenkaaseeni, jolloin saat kuukausittain kuulumisiani ja ajankohtaisia rukousaiheita. Lisäksi on WhatsApp-rukousryhmä, johon laitan rukousaiheita. Jos nämä kiinnostaa, laita viestiä mervi.tiilikainen@opko.fi tai 040 967 6481. Taloudellisesta tukemisesta löydät ohjeet opko.fi/tue.



Alppiripari Sveitsissä



Alppiripari järjestettiin nyt seitsemännen kerran yhteistyössä OPKOn ja Kansanlähetyksen kanssa Etelä-Sveitsissä Asconan kylässä, Casa Moscian leirikeskuksessa, Lago Maggiore järven rannalla.

Riparilla oli 25 riparilaista ja 6 isosta. Casa Moscia on kristillinen leirikeskus ja hotelli, joka toimii Sveitsin IFESin (VBG) yhteydessä. Taloudellisista syistä leiriä ei tulevana vuonna järjestetä

Työntekijä uutiset



Hanna-Maija Kukkohovi Enä-Sepän johtajan sijaiseksi

Hanna-Maija Kukkohovi, 27, on valittu Enä-Sepän johtajan sijaiseksi ajalle 1.6.-31.12.2018. Kukkohovi opiskelee Tampereen yliopistossa, josta hän valmistui

kesäkuussa yhteiskuntatieteiden kandidaatiksi. Työkokemusta hänellä on mm. asiakaspalvelutehtävistä ravintola-alalta, myymälätyöstä, varainkeruusta sekä omaishoidosta. Enä-Sepän johtajan työsuhde on täysiaikainen.

Hanna-Maija Kukkohovi aloittaa työnsä Enä-Sepässä iloisin mielin.

- Olen äärettömän kiitollinen, että saan aloittaa työn tällaisessa paikassa ja hienossa työyhteisössä. Enä-Sepän miljöö on todella kaunis! Pidän siitä, että paikalla on pitkä historia. Enä-Sepässä on rukoiltu jo 1700-luvulla, että paikka voisi joskus olla hengellisessä käytössä. Tämä kosketti minua erityisesti. Itse olen rukoillut, että saisin tehdä toisia palvelevaa työtä.



Karl Granberg ruotsinkieliseen opiskelijatyöhön Vaasaan ja Pietarsaaren

Karl Granberg, 32, on valmistunut teologian maisteriksi Åbo Akademista, mutta on elänyt suurimman osan elämästään Hong Kongissa, jossa hänen vanhempansa

toimivat lähetystyöntekijänä. Suomessa Karl on työskennellyt mm. kesäteologina ja Hong Kongissa seurakunnan nuorisotyössä.

Karl on omana opiskeluaikanaan ollut mukana Åbo Studentmissionenin eli ruotsinkielisen OPKOn toiminnassa, jolloin hän kantoi vastuuta mm. hallituksessa.

- Tuntuu hyvältä päästä takaisin OPKOn piiriin. Tietenkin työalueena tämä on minulle uusi, kun en ollut ennen kauheasti tekemisissä järjestöme työn kanssa Vaasassa ja Pietarsaareissa. Tuntuu tosi hyvältä aloittaa tämä työ. Aluksi rukoilen, etsin Jumalan tahtoa, ja sitten täytyy järjestää tapahtumia. Uskon tähän järjestykseen sekä luotan Jumalan johdattukseen ja voimaan.

Karl aloittaa 30% työntekijänä 15.8.18 siten,

että hänellä on 20 % työosuus Vaasan ruotsinkielistä opiskelijatyötä ja 10 % työosuus Pietarsaaren ruotsinkielistä opiskelijatyötä. Toimipisteenä tulee olemaan Vaasa.



Anna Sundman ruotsinkieliseen opiskelijatyöhön Helsinkiin

Anna Sundman, 22, on valittu Helsingfors Studentmissionenin (HSSM) 20% opiskelijatyöntekijäksi ajalle

1.9.-31.12.18. Anna on ollut mukana HSSM:n toiminnassa neljä vuotta, joista kahtena vuotena puheenjohtajana. Hän opiskelee Svenska handelshögskolanissa kolmatta vuotta.

Syksyn toiminnassa keskitytään pienryhmätoimintaan ja perinteisiin maanantaitapamisiin.

- Haluamme näin antaa mahdollisuuden henkilökohtaisten suhteiden vahvistumiselle. Rukousaiheeksi jättäisin, että kun vuoden vaihteessa muutan Vaasaan, jälkeeni löytyisi oikea henkilö jatkamaan tätä työtä.



Jussi Miettinen opintovapaalla Etelä-Afrikassa

OPKOn pääsihteer Jussi miettinen on opintovapaalla 26.7.-19.10.2018 Etelä-Afrikassa, jossa hän osallistuu African

Leadership Institute for Community Transformationin (ALICT) järjestämään johtajuuskoulutukseen. Häntä sijaistaa OPKOn liittohallituksen puheenjohtaja Pertti Järvenpää.

Tilaa ystäväkirje

OPKOn työntekijät kirjoittavat ystäväkirjeitä, joiden kautta saat kuulla työn uutisia ja rukousaiheita. Lisätietoa: opko.fi/tue

Tue OPKOn opiskelijatyötä



Annas kun arvaan: olet OPKOn ystävä ja tukija, koska joku toinen kristitty on joskus kulkenut uskollisesti rinnallasi ja auttanut sinua löytämään oman paikkasi valtakunnassa. Osuinko oikeaan?

OPKOn opiskelijatyössä rukoilemme, että tämä sama ihme voisi tapahtua monelle opiskelijalle tänä syksynä. Yhdessä sinun kanssasi voimme sen tehdä!

Jeesus kutsuu meitä tekemään opetuslapsia. Opetuslapsuuttaminen, jota OPKOssa kutsutaan mm. mentoroinniksi, on henkilökohtaista ja jatkuvaa vierellä kulkemista. Haluamme panostaa yksilöihin ja nähdä jokaisessa opiskelijassa kasvua Jeesuksen tuntemisessa, itsensä tuntemisessa ja rohkaisusta jokaista elämään rehellisesti ja avoimesti kristittyinä maailmassa.

Tarvitsemme kristittyjä yliopistoissa ja kaikissa paikoissa, joissa tulevat päättäjät ja vaikuttajat ovat. Jos pystymme osoittamaan opiskelijoille, että kristillinen elämäntähtämys on edelleen ajankohtainen, olemme mukana synnyttämässä tähän maahan ihmeen. Ja siitä tulee ihme, joka muuttaa Suomen lisäksi myös maailmaa.

Tähän kaikkeen tarvitsemme sinua, rakas tukijamme. Olemme ikikiitollisia jokaisesta rukouksestasi ja lahjastasi tälle työlle! Kiitos!

Juho Puhto, pastori, Jyväskylän
OPKOn opiskelijatyöntekijä

Tilinumero (OPKO):
FI26 8318 6710 0053 04
Viitenumero:
3926

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelijaj- ja Koululaislahetus ry:lle 17.3.2015 rahankeräysluvan POL-2014-13477 ajalle 17.3.2015-31.12.2019. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, pienrymien ja leirien järjestämiseen, viestintään, nuorten henkilökohtaiseen tukeen sekä yleishyödyllisen toiminnan välineisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

KANDIDAATTIOPISKELIJA

KIUSALLISTEN HERKKUJEN
ÄÄRESSÄ

Babylonian yliopistosta tuli Danielille luottamuksen ja uskollisuuden korkeakoulu.

Teksti: Markus Syrjätie | pastori, Tampereen OPKOn opiskelijatyöntekijä

Danielin ja hänen ystäviensä tuli siis joko rikkoa Jumalan lain säädöksiä tai uhmata kuninkaan käskyä, mikä saattoi olla hengenvaarallista.

Moni kristitty opiskelija kokee, että hänen uskonsa tulee haastetuksi opiskeluympäristössä. Hän saattaa kokea olevansa vähemmistössä esimerkiksi eräissä eettisissä kysymyksissä. Miten meidän tulisi elää kristittyinä, kun ympäristö tuntuu sotivan kristillistä identiteettiämme vastaan? Miten sovellamme Raamattua elämän kaikilla alueilla, myös opiskelumailmassa?

Danielin kirjasta löydämme paljon hyviä esimerkkejä ja kantavia periaatteita näihin kysymyksiin. Rohkeaisen lukemaan koko kirjan, vaikka keskityn tässä kirjoituksessa vain ensimmäiseen lukuun.

Folkloristiikkaa lähiopintoina

Daniel ja hänen ystävänsä löysivät itsensä Babylonian ”yliopistosta”, jossa he suorittivat kolmevuotisen kuninkaanpalvelijan kandidaatin tutkinnon. Sisäänpääsykoe kuninkaan hoviin suoritettiin kuitenkin vasta opintojen jälkeen ja vain etevimmät otettiin kuninkaan palvelijoiksi. Opintoihin sisältyi Kaldean kieltä ja kirjallisuutta. Kaldealaiset olivat tunnettuja muun muassa magian ja ennustamisen taidoistaan. Luettava kirjallisuus saattoi sisältää esimerkiksi aika

arkisilta tuntuvia aiheita kuten matemaatiikkaa ja lasinvalmistusohjeita.

Opintoihin kuului myös tähtitaivaan enteiden tulkintaa. Erilaisissa tilanteissa piti lukea rukouksia milloin millekin Jumalalle. Daniel ja hänen ystävänsä joutuivat siis opiskelemaan sellaisiakin asioita, joita eivät itse hyväksyneet. Babylonian kulttuurin ja tieteen ymmärtäminen ei kuitenkaan ollut ongelma Abrahamin Jumalaan turvaavalle Danielille ja hänen kumppaneilleen. Ongelmaksi tuli se, että heidän olisi kuulunut omaksua vääriä uskomuksia ja toiminnallaan rikkoa Jumalan käskyä vastaan.

Vegaaninen vaihtoehto

Heidän olisi kuulunut syödä ja juoda kuninkaan pöydän ruokia ja viinejä. Tämä ei kuulosta kovin pahalta, mutta ongelmana oli se, että ruoat oli uhrattu epäjumalille. Niiden nauttiminen merkitsi epäjumalanpalvontaa. Toisena ongelmana oli se, ettei tarjoiluissa oltu huomioitu Mooseksen lain säädöksiä. Danielin ja hänen ystäviensä tuli siis joko rikkoa Jumalan lain säädöksiä tai uhmata kuninkaan käskyä, mikä saattoi olla hengenvaarallista.

Daniel pyysi opinto-ohjaajaltaan (ylieunukki), että hän saisi noudattaa

kasvis- ja vesiruokavaliota, koska nämä eivät sisältäneet mitään epäjumalille uhrattua ruokaa. Vaikka Daniel oli ohjaajan suosiossa, tämä ei innostunut ideasta. Ohjaajan vastuulla oli opiskelijoiden hyvinvointi ja hän pelkäsi, ettei Danielin ehdottama ruokavalio tuottaisi riittävän hyvää tulosta. Jos jotkut opiskelijat näyttäisivät heikkokuntoisilta, kuninkaan viha kohdistuisi ohjaajaan. Eettinen dilemma oli monimutkainen, kun kyse ei ollut vain omasta hyvinvoinnista, vaan Danielin toiminta vaikutti myös ohjaajaan.

Ovelaa rakkautta

Danielin ratkaisu tähän oli sekä rakkautta kuin nerokas. Hän kysyi: *”Saisimmeko sentään koettaa kymmenen päivän ajan. Antakaa meille pelkkiä kasviksia syötäväksi ja vain vettä juotavaksi. Katsotaan sitten, miltä me näytämme ja miltä näyttävät ne pojat, jotka syövät herkkuja kuninkaan pöydästä. Tee sen jälkeen palvelijoillesi niin kuin parhaaksi näet.”* Dan. 1:12–13

Daniel luotti Jumalan sanaan ja piti siitä kiinni ja osoitti samalla lähimmäisenrakkautta ohjaajaa kohtaan. Daniel antoi ohjaajalle mahdollisuuden nähdä, millainen vaikutus Jumalan sanan noudattaa-



Daniel leijonien luolassa Peter Paul Rubensin maalauksessa *Daniel in the Lions' Den*. Kuva: Creative Commons.

misella oli Danielin ja hänen ystäviensä elämään. Kymmenen päivän määräajan täytyttyä Daniel ja kumppanit olivat terveemmän näköisiä kuin kukaan muista opiskelijoista ja ohjaaja suostui Danielin pyyntöön.

Opiskelujen aikana *"Jumala antoi tietoa ja kykyä kaiken opin ja viisauden ymmärtämiseen"* Danielille ja hänen ystävilleen. Osittain kyseessä oli yliluonnollista Jumalan antamaa viisautta. Olen kuitenkin vakuuttunut, että opin ja viisauden ymmärtämisen lähtökohtana oli myös Danielin arkisemmalta tuntuva Jumalan sanaan perustuva maailmankatsomus, jonka mukaan kaikkivaltias ja rakastava Jumala on luonut kaiken. Se merkitsi nimittäin sitä, ettei Danielin tarvinnut pelätä sokeaa kohtaloa tai mystisiä maagisia voimia kohtaamissaan ilmiöissä. Hänen ei tarvinnut opiskelijatovereiden

densa tavoin etsiä vastauksia vääristä paikoista. Hän pystyi näkemään Jumalan kädenjäljen luomakunnassa ja arvioimaan oppimaansa Jumalan ilmoituksen valossa.

Kymmenen kertaa parempia

Sitten tuli sisäänpääsykokeiden aika:

"Kuningas puhui poikien kanssa, eikä koko joukosta löytynyt yhtäkään Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan vertaista, ja he pääsivät kuninkaan palvelukseen. Aina kun kuningas tiedusteli heiltä asiaa, joka vaati viisautta ja ymmärrystä, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki hänen valtakuntansa enteidenselittäjät ja loitsupapit." Dan. 1:19–20

Nykyaikana vastaantulevissa ilmiöissä ei ehkä kovin usein nähdä maagisia voimia, mutta monet ovat sokaistuneet

Jumalan teoille ja etsivät edelleen vastauksia vääristä paikoista. Raamatullinen maailmankatsomus antaa kestävän ja mielekkään perustan tutkia maailmaa ja kaikkea mitä se sisältää. Se antaa myös rakkaudellisen viitekehyksen, joka opettaa miten meidän tulisi toimia ja suhtautua toisiimme.

Ennen kaikkea se antaa meille kartan Jumalan luo. Luther on sanonut, että Raamattu on seimi, jossa Jeesus-lapsi makaa. Sen takia Raamattu ei ole vain maailmankatsomuksellinen lähtökohta tai eettinen viitekehys, vaan paljon enemmän. Se on avain elävän Jumalan yhteyteen. Häneltä saamme ammentaa kaiken viisauden ja rakkauden.

Psalmi 111 kiteyttää osuvasti: "Herran pelko on viisauden alku, viisas se, joka hänen tahtonsa täyttää." Ps 111:10

ONKO EKOKATASTROFI

KRISTINUSKON VIKA?

Filosofi Elisa Aaltolan mielestä kristinuskon hierarkisuus on johtanut luonnon välineellistämiseen ja riistoon. Ekoteologi Panu Pihkala suree kristinuskon varjolla harjoitettua väärää vallankäyttöä. Elisa ja Panu keskustelevat syyskauden aloittavassa Veritas Forumissa Helsingissä 27. syyskuuta.

Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa kerrotaan, että Jumala antoi ihmiselle käskyn tehdä maa alamaiseksi itselleen ja täyttää se lisääntymällä. Millaiset teologiset tulkinnat näistä teksteistä ovat edesauttaneet ympäristökriisin syntymistä?

Elisa:

Keskiajalla **Tuomas Akvinolainen** teki tunnetuksi käsitystä, jonka mukaan ihminen on ainut rationaalinen olento ja siksi muuta luontoa täydellisempi. Tämä tarkoitti hänen mielestään sitä, että muun luonnon arvo on puhtaan välineellinen. Ihmisellä on oikeus käyttää sitä resurssina ja luonnon itseisarvo jää uupumaan. Akvinolaisen näkemys jäi elämään ja toistui uuden ajan alussa myös luonnontieteissä. Silloin päämääräksi otettiin luonnon mahdollisimman tehokas tutkimus ja hyödyntäminen. Seuraukset ympäristökriisin synnylle ovat ilmeisiä.

Panu:

1960-luvulla historioitsija **Lynn White** osui oikeaan siinä, että kristinuskoa on usein tulkittu ja käytetty siten, että luonto on jäänyt resurssivaraston asemaan. Ympäristökeskustelussa on kiinnitetty huomiota myös liian suureen väestönkasvuun ja luomiskertomuksen "lisääntykää"-käskyyn. Etenkin roomalaiskatolista kirkkoa on kritisoitu ehkäisykielteisyydestä, vaikka paavi **Franciscuksen** toimintaa ympäristön hyväksi on muuten arvostettu.



FT **Elisa Aaltola** on filosofian kollegium-tutkija (Turun yliopisto). Hän on kirjoittanut lukuisia eläinfilosofiaa käsitteleviä teoksia. Tuorein on nimeltään *Varieties of Empathy. Moral Psychology and Animal Ethics* (Rowman & Littlefield 2018). Viime vuonna ilmestyi teos *Empatia: Myötäelämisen tiede* yhdessä **Sami Kedon** kanssa (Into 2017).



TT **Panu Pihkala** työskentelee tutkijatohtorina Helsingin yliopistossa. Hän tarkastelee monitieteellisesti ympäristökysymysten henkisiä ja hengellisiä ulottuvuuksia. Hänen viimeisin teoksensa on tietokirja *Päin helvettiä? Ympäristöahdistus ja toivo* (Kirjapaja 2018). Pihkala on kirjoittanut teoksia myös kirkon ympäristökasvatuksen tueksi.

Voiko kristinuskoa tulkita myös niin, että se velvoittaa ympäristön ja jokaisen elävän olennon suojelemiseen?

Elisa:

En ole teologi, mutta monet eläin- ja ympäristöteologit ovat tuoneet esille tällaista kantaa. Raamatun sisältö on moninaista ja ristiriitaista, ja myös ”kaitsijan” roolille löytyy teksteistä tukea.

Panu:

Raamatussa ja kristillisessä perinteessä asetetaan paljon painoarvoa ihmisyydelle, mutta niin kutsuttu tilanhoitajaetiikka eli vastuullinen huolenpito on yhä useamman kirkon ja kristityn virallinen kanta. Käytännön ympäristöasenteet ovat aina monenlaisten tekijöiden summa. Uskonnollinen vakaumus vaikuttaa, mutta ryhmäpaine sekä poliittiset ja kulttuuriset tekijät ovat usein vielä määrävämpiä. Kristitty voi esimerkiksi sanoa haluavansa olla vastuullinen tilanhoitaja, mutta käytännön valinnat seuraavat valtavirran näkemyksiä.

Raamatusta ja perinteestä löytyy myös luontokeskeisiä ja pohjimmiltaan jumalakeskeisiä korostuksia, joissa kokonaisuus ja Jumala nähdään tärkeimmiksi asioiksi. Tämä lieventää kristinuskon ihmiskeskeisyyttä. Ekoteologiassa on rakennettu malleja kaikenlaisten olioiden ja luonnonasioiden arvosta. Arvo perustuu siihen, että Jumalalla on niihin oma suhde ja niille antama arvo.

Hierarkkisessa maailmankuvassa ihminen on eläintä arvokkaampi. Onko tällainen näkemys hylättävä?

Elisa:

On. Luonto tai evoluutio eivät tunne hierarkioita, vaan monitahoisia vuorovaikutusverkostoja. Hierarkkinen eläinsuhde on inhimillisen käsitteellistämisen tuotos ja vahvasti kulttuurisidonnainen. Ihmiskeskeisessä maailmankuvassa se korostuu (Akvinolainen, Descartes, Kant). Siinä ihminen nimetään ainoaksi itseisarvoiseksi olennoksi ja muu luonto sekä eläimet objekteiksi. Raken-tava vaihtoehto olisi yksinkertaisesti hyväksyä se, että me ihmiset olemme yksi luonnon olio ja eläinlaji muiden joukossa. Luonto sekä eläinkunta ovat täynnä erilaisuuksia. Erilaisten asettaminen paremmuusjärjestykseen on harhaanjohtavaa. Hierarkiat palvelevat aina jotakin tarkeitusta, yleensä vallanhalua. Hierarkioiden avulla luodaan valta- ja hyödyntämissuhteita.

Panu:

Olen vahvoja hierarkkisuuksia vastaan ja pyrin erilaisilla toimillani, sekä tutkimuksella että vaikuttamistyöllä, edistämään ekosysteemien hyvinvointia ja erilaisten olentojen kukoistusta. Kristillisen elämäntietoisuuteni perusteella olen kuitenkin taipuvainen tiettyyn ihmiskeskeisyyteen. En pidä ihmistä vain yhtenä lajina muiden joukossa, vaan erityisenä olentona. Mutta vastustan liiallista ihmiskeskeisyyttä ja olen esimerkiksi kasvissyöjä juuri eläinten oikeuksien vuoksi. Suren kristinuskon varjolla harjoitettua vääränlaista vallankäyttöä.

Miten haluaisit päivittää kirkon opetusta ja ymmärrystä ihmisen paikasta ja velvollisuuksista luomakuntaa kohtaan? Vai onko teologia kunnossa, ja ongelmat enemmän ulkopuolelta katsovien ihmisten mielikuvia?

Elisa:

Toivoisin kirkon korostavan ihmetystä, nöyryyttä ja pyhyyttä. Luonnossa ja eläinkunnassa tulee nähdä stereotyyppien ja hyödyn ylittävää merkillisyyttä ja ihmeellisyyttä. Näkeminen johtaa sen tunnistamiseen, että myös muussa kuin ihmisessä on arvoa sinällään. Eläin on enemmän kuin biologiankirjan luettelo ominaisuuksia, ja metsä enemmän kuin siitä saatava seluloosa. Luonto- ja eläinsuhteemme nojaa kulttuurin toistamiin peruskäsitteisiin, ja näitä olisi viimein aika radikaalisti muuttaa. Kirkolla on tässä tärkeä rooli.

Panu:

Kristittyjen on työstettävä vielä paljon sitä peruskäsitteistä, että "Jumala on rakkaus". Emme vielä kohtele muita olentoja ja ekosysteemejä rakkautta ja oikeudenmukaisuutta heijastavalla tavalla. Suomen luterilaisen kirkon piirissä on kehitetty paljon käytännön ympäristötoimintaa ja sen teologista perustaa. Ruothonjuuritasolla suhtautuminen ympäristöasioihin ja ympäristöteologiaan vaihtelee paljon. Ihmisen ja muun luonnon keskinäisen riippuvuuden ymmärtämisessä ja opettamisessa riittää töitä. Toivoisin, että kristityt uskaltaisivat asettua epäoikeudenmukaisuuksia vastaan rohkeasti ja viisaasti elämänsä katsomuksensa perusteella.

Mistä saat toivoa, kun ajattelet ympäristön tilaa?

Elisa:

Elämä on itsessään innovatiivista ja pystyy jatkumaan, vaikka ihminen pilaisi oman lajinsa ja monien muiden lajien selviytymismahdollisuudet. Ihminen pystyy muutokseen – viimeistään silloin, kun vakava kriisi koskettaa hänen omaa arkeaan. Elämä jatkuu. Vielä ei ole myöhäistä sekään, että ihminen mukautuisi muuta elämää tukevaksi olennoksi.

Panu:

Teen erottelun toivon ja optimismin välille. Epätoivo ja toivo ovat molemmat osa elämää. Ongelmalliseksi tilanne muuttuu, jos vajotaan täyteen toivottomuuteen. Maailmanpolitiikan nykytila ei synnytä optimismia. Tämä ei tarkoita, että toivo olisi mennyttä. Toivo on uskallusta roikkua kiinni elämän merkityksellisyydessä. Olen viime aikoina puhunut paljon ympäristöahdistuksesta ja toivosta. On huolestuttavaa, jos lannistavan ympäristöahdistuksen alta ei jakseta nähdä niitä monia hyviä asioita ja toivon merkkejä, joita maailmassa on. Lukuisat ihmiset tekevät monenlaista hyvää ja myös edistysaskeleita on otettu, kaikkien tuhojen keskellä. Henkilökohtaisen elämänsä katsomukseni tasolla löydän toivoa myös kristillisestä uskosta.

Danielle Miettinen



VERITAS FORUM

Syksyn kalenteri

Aalto, Espoo

Miksi jaksan elää?

Tiistai 9.10. klo 16:15.

Ilmari Hirvonen ja Miikka Niiranen.

Tampere

Ihminen ratkaisee - kaikenko?

Torstaina 25.10. klo 16:15.

Mari Walls ja Matti Repo.

Jyväskylä

Uskonnoton Suomi

- tulevaisuuden toivemaa?

Torstaina 1.11. klo 16:15

Juha Hurme ja Timo Junkkaala.

Turku

Miksi olemme täällä?

Tiistaina 6.11. klo 16:15

Kari Enqvist ja Janne Saarikivi.

Joensuu

Usko ja tiede – kaksi kieltä,

yksi todellisuus?

Keskiviikko 21.11. klo 16:15

Esko Valtaoja ja Jari Jolkkonen.



Veritas Forum Finland (VFF) on verkosto, joka järjestää akateemisia keskustelutilaisuuksia suurista elämänsäsymyksistä yliopistokampuksilla ja oppilaitoksissa ympäri Suomen. Veritas Forumit ovat osa OPKOn yliopistotyötä.

Lisätiedot: www.veritasforum.fi.

- OPKOn ystävien jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi ja osoitteesi sähköpostilla osoitteeseen opkonystavat@opko.fi
- Liittymällä jäseneksi saat säännöllistä informaatiota ystävien monipuolisesta toiminnasta. Tervetuloa ystävien jäseneksi!
- Lisätietoja: opko.fi/ystavat

YHDESSÄ OLEMME VAHVOJA

Osallistun alkukesästä muutaman OPKO ystävän kanssa kansainväliseen markkinointitapahtumaan Prahassa. Kokouksen 18 000 osanottajan joukosta erottui yhden maan pieni mutta näyttävä ryhmä. Kaikilla heillä oli samanlaiset paidat, joissa luki: *Together we are strong*. (yhdessä olemme vahvoja). Tuo lause puhutteli meitä, jotka olemme tehneet erilaista hengellistä työtä. Pieni ryhmä voi saada näkyvyyttä ja paljon aikaan, jos työskentelemme yhdessä. Toisaalta myös muutaman hengen ryhmä, jolla on samansuuntainen tavoite voi tehdä merkittäviäkin asioita ja auttaa yhteisöä toteuttamaan hankkeita, mikäli olemme yhdessä valmiita tukemaan tätä yhteisöä.

Juuri tästä on kyse OPKOn ystävien työssä. Pienenä, mutta yhteisellä tavoitteella varustettuna voimme osaltamme auttaa OPKOa toteuttamaan sitä tehtävää, johon se on kutsuttu. Tässä lehdessä kerromme kahdesta hankkeesta, joita ystävien joukossa suunnitellaan OPKOn työn tukemiseksi.

Ystäväverkoston luominen OPKOn työntekijöiden tueksi

Olemme käynnistäneet ystävien hallituksessa hankesuunnittelun ystäväverkoston luomiseksi kaikille niille opiskelijapaikkakunnille, joissa on OPKOn työntekijä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kokoamme yhteen kaikki ne paikkakunnalla asuvat OPKOn ystävät tukemaan paikallisen työntekijän tekemää työtä. Käytännössä tämä työ ei ole kovin suurta eikä näyttävää, keräämme paikallisten ystävien yhteystiedot, ryhmä kokoontuu kuukausittain tai muutaman kerran vuodessa työntekijän kanssa pohtimaan tuen tarvetta toimintakauden toteuttamiseksi. Niillä paikkakunnilla, joissa toimii jo työntekijän kannatusrengas, pyrimme vain omilla jäsenillämme vahvistamaan tätä rengasta. Pääkaupunkiseudulla ja Jyväskylässä työ on jo käynnistynyt. Tule rohkeasti mukaan tähän ystävärenkaaseen tukemaan paikallista OPKOn työtä, sillä yhdessä olemme vahvempia.

Risto Oinonen, OPKOn ystävien pj



OPKOn ystävät kokoontuvat viime kesänä Lähetisyhdistys Kylväjän Kesäpäivien yhteydessä Kauniaisissa.

OPKOn tukirahasto avaa uusia tukimahdollisuuksia

Kevään lehdessä kerroimme kannatusrahaston perustamisesta tukemaan OPKOn työtä.

Tukirahaston perustaminen antaa mahdollisuuden tukea OPKOa uudella tavalla ei ainoastaan lahjoituksin vaan myös niillä tuotoilla, joita rahastoon kertyneet varat mahdollistavat. Osa tukijoista haluaa tukea työtä pidemmällekin tulevaisuuteen, varojen kasvavan ja tuottavan hyötyä evankeliumin viemiseksi nuorten keskuuteen myös tulevaisuudessa. Rahaston kautta haemme OPKOlle aivan uusia tukijoita samalla kun laajennamme mahdollisuutta tukea OPKOn työtä aivan uusilla tavoilla. Kysy lisätietoa hankkeesta: opkonystavat@opko.fi.

OPKOn ystävien senioriseuroja

Helsingissä Seppälöillä

Dagmarinkatu 12 B 28a, 00100 Helsinki.

4. krs. Kokoontuminen on joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko kello 15-17.

Ke 3.10. Tuula Sysimies. Satakertainen sato – kokemuksia lähetystyöstä Etiopiassa.

Ke 7. 11. Liisa ja Jouko Berghäll. Kokemuksia Raamatun käännöstyöstä Papua Uudessa Guineassa.

Ke 5.12. Martti Ylinen. Adventin aika ja joulun odotus.

Tikkurilassa Kylväjän toimistolla

Tikkuraitti 11, 01300 Vantaa, 2. krs. Kokoontumiset torstaisin klo 17 seuraavasti:

27.9. Liisa Kingma. Millaisena kohtasin herätyksen nuorena ja nyt seniorina?

25.10. Seija ja Raimo Mäkelä. Mitä matkoilla voi oppia?

22.11. Jouko Olkkola. Mitä kuuluu tämän päivän nuorten maailmaan?

SIIRTÄMÄSSÄ

ATT PLANTERA NYTT GÅR LÄTTARE OM MAN INTE BEHÖVER BÖRJA HELT FRÅN BÖRJAN

Vår nye studentarbetare i Vasa och Jakobstad, Karl Granberg, har en utmanande tid framför sig när han hamnar att starta upp två lokalföreningar samtidigt till hösten. Sådär funderade han när jag bad honom beskriva hur han skulle gå tillväga.

Gud påminde mig om en sak i och med en växt jag har hemma. Vi hade fyra krukor med växter, och de dog en efter en. Jag hade provat att klippa av ett skott och låta rötter växa i ett glas vatten, och sedan plantera det. Men det visade sig vara svårt - jag lät inte rötterna växa tillräckligt länge, och skottet dog snabbt efter att jag planterat det.

Sen provade jag att sätta krukor i rad, och lät skotten från den enda växten jag hade kvar gå ner i den blöta jorden i krukor bredvid, utan att klippa av dem. De satt fast i "moderväxten", och på så sätt växer de väldigt bra. De får näring från den ursprungliga växten, och dessutom från den nya krukans, där de har börjat få rötter och växa upp snabbt.

Det är lättare att plantera om man inte börjar riktigt från noll, utan får resurser och stöd från moderorganisationen. Om man skickar en ensam missionär att starta en församling drar det otroligt mycket resurser och tid tills man fick igång nånting. Det är mycket mera effektivt att skicka ett större team.

Hur skulle jag gå till väga för att starta upp verksamheten igen:

- Be först, sök Hans ledning. Det steget influerar ju allt man gör efter, men ganska säkert också borde man:
- Kolla in vad som finns. Man är 'dum' om man inte använder resurserna som redan finns på plats, främst då de människor som kan aktiveras, och det arbete som redan bedrivs på orten. Moderorganisationen är en bra plats att börja, men man kommer heller inte långt om man inte hedrar vad Gud gör genom andra delar av sin kropp, och vägrar samarbeta/vara öppen för andra samfund.
- Be i grupp. Då man spanat in vem som kan vara "en trogen medarbetare", eller "synsygus" (Filipperbrevet 4:3), kan man informellt börja dela livet mera med dem, ha gemenskap, inklusive bön, som bygger upp relationer,

och Kristi kropp på den platsen, så att man också sen kan ge uttryck för annan verksamhet.

- Här först kommer ordet verksamhet in, för har man inte relationer, har man ingenting. Då man kommit till den punkten vill man ju se vad folk brinner för, vad de har för gåvor, hur man kan bejaka dem och hjälpa dem leva ut det de är kallade till. På så sätt byggs ett team.

Karl Granberg, studentarbetare i Vasa och Jakobstad

Karl Granberg har studerat teologi vid Åbo Akademi i Finland, men han har växt upp i och bott största delen av sitt liv i Hongkong där hans föräldrar Håkan och Judy Granberg verkat som missionärer för Finska Missionssällskapet. I Hongkong har han ansvarat för ungdomsarbetet i en församling, men på senare tid jobbat som coach för ungdomar i en kristen organisation.

Karl Granberg om nyplanteringar:

"Jag gillar entreprenörskap, och har de senaste åren varit involverad i flera nya projekt. Jag hjälpte till med en nyplanterad församling i Hongkong, och skrev min avhandling om den. Jag har dragit en del mindre verksamhet, t.ex. startat en utåtriktad verksamhetsgrupp här i Hongkong för universitetsstuderande, och hjälpt till att leda en ungdomsverksamhet från så gott som noll. Fast egentligen börjar man aldrig från noll. När Gud kallar, kallar Han i regel också andra som kommer att forma teamet, fast det gäller ju, om man drar projektet, att hitta vem annan som borde aktiveras."





Karl Granberg med frun **Susan** och döttrarna **Jaana** och **Hanna**. Susan kommer från USA men hennes föräldrar jobbar som missionärer i Thailand. Familjen har flyttat från Hongkong till Vasatrakten i sommar, och vi får se att anpassningen till det nygamla landet går bra!

JAG HAR GRÅTIT – VI VILL VÄXA!

Jag vet att man ska vara tacksam för allt man har. Och att man borde se det halvfylla glaset istället för det halvtomma. Men jag har ändå gråtit.

Jag har gråtit över allt som fattas i Studentmissionen. Förra hösten kändes det så hopplöst med ekonomin, som var helt i botten efter sommaren. Ifjol blev vårt sämsta år ekonomiskt på mycket länge. Vi fick in nästan tio tusen euro mindre än åren innan. Och då hade vi inte mycket pengar före det heller. Vi har ju inte mer än 20% att erbjuda våra studentarbetare, men på flera orter hade vi arbetare som hade behövt fler för att kunna försörja sina familjer. Att det samtidigt var svårt att hitta medarbetare till andra ställen var tungt, men en lättnad på ett sätt, eftersom det räddade ekonomin. På sikt är det ändå ingen lösning att vara utan medarbetare, eftersom arbetet inte sköter sig självt, så då är enda alternativet att be om att ekonomin ska bli bättre.

Flera saker hände ändå förra hösten som har tröstat mig, och som jag "levt på" sen dess. En var att en senior kom fram till mig och frågade om jag fått brevet han skickat. Nej, det hade jag inte. Jasså inte. Nå, det var ett meddelande att han och hans fru tänkte höja understödet de gav till Studentmissionen från 200 e i månaden till 220 e. Wow. Det är mycket pengar för oss, tänkte jag. Och antagligen också för dem, pensionärer som de är. 220 e i månaden blir över 2600 e i året. Det är nästan 10 % av de inkomster vi fick av privata bidragsgivare ifjol (vilket var 29 000 e). Vilken utmaning för oss andra att ta efter det!

En annan sak var att Petrus församling avlönade vår medarbetare i Helsingfors på 40 % extra för vårterminen. Det var en lösning som räddade situationen för tillfället.

Den tredje saken hände på Studentmissionens medarbetarkonferens, som de finskspråkiga medarbetarna också är med på. En av dem var så pass ny i arbetet att han inte kände till svenska sidan så bra. Han sa att varje gång han pratar med någon av oss känner han att svenska verksamheten kommer att växa. Vi kommer till och med

att bli ett exempel för finska sidan. Wow. Med tanke på medarbetarsituationen låter det otroligt. De har inte många medarbetare som jobbar på så lite som 20 %, utan de flesta av dem har hel- eller halvtidsjobb.

Men kanske det med att bli ett exempel handlar om nåt annat. Vi har tex större lokalföreningar och fler studerandemedlemmar än på finska sidan. Vi gör alltså mer för de pengar vi får. :-) Men om vi ska växa behöver vi nog hitta medarbetare också, och kunna avlöna dem för det arbete de gör. Men Gud kanske vill att vi ska växa både vad gäller arbete och medarbetare? Och visioner för det fattas inte, där är glaset minsann mer än halvfyllt!

Målet på lång sikt är att ingen skulle jobba på mindre än 60 % sammanlagt, även om man då hamnar att kombinera olika arbetsbilder, som en lokalförening med att vara koordinator för Veritas Forum tex. Inför nästa år planerar vi att budgetera 130 % att dela på, och som ledare, informatör och koordinator för Veritas Forum tar jag 60 % av den kakan, medan studentarbetarna i Helsingfors, Vasa och Åbo får 20% var, och Jakobstad 10 % till att börja med, men 20% så fort det bara går.

Därför ber jag dig tänka efter, i bön inför Herren, om han kallar just dig att stöda Studentmissionen. Vill du möjliggöra att vi ska få växa? Att vi ska kunna bjuda in fler att lära känna Jesus och leva sitt liv med honom. Vill du medverka till att denna positiva profetia går i uppfyllelse?

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten





Anna Sundman hoppar in

Efter att **Oscar Sundman** sagt upp sig som studentarbetare i Helsingfors för att han fått heltidsjobb i Österbotten, blev det bråttom att hitta en efterträdare. Som tur är kunde HSSM:s nuvarande ordförande, Anna Sundman, hoppa in. Hon stannar under höstterminen, och hjälper under den tiden till med att rekrytera en ny, mer permanent medarbetare till efter jul. Anna studerar på

Svenska Handelshögskolan i Helsingfors för tredje året, och hon blir kandidat till julen. Efter det kommer hon att flytta till Österbotten för att studera vidare i Vasa.



World Assembly 2019 i Durban – dags att söka nu!

World Assembly hålls vart fjärde år och 2019 är det Sydafrikas tur att vara värd för mötet. Som studerande kan du ansöka om att bli Studentmissionens representant.

Studentmissionens paraplyorganisation *International Fellowship of Evangelical Students (IFES)* ordnar vart fjärde år en världskongress som

samlar studerande och medarbetare samt förtroendevalda. Nästa kongress hålls 1-11.7.2019 i Durban, Sydafrika och temat är *"Messengers of Hope. The University in God's Story"*.

I programmet finns tid både för bibelstudier, att arbeta med den gemensamma visionen för arbetet, och tid till att umgås och få nya vänner från hela världen. En styrelse för IFES väljs för följande fyraårsperiod. Nu kan du ansöka om att bli studeranderepresentant för Studentmissionen på kongressen! För mer info om hur ansökan går till, ta kontakt med lilian.linden (at) studentmissionen.fi. För mer info om kongressen, se <https://www.ifesworld.org/en/world-assembly>

Keswick om vinnande vardagstro

Torsdag till lördag 11-13.10 hålls Keswickmöten kvällstid i Helsingfors. I år är **Boris Salo** huvudtalare och temat är *Vinnande vardagstro*. På lördag kväll hålls en konsert med Kristoffer Streng. För mer info, se keswick.fi.

Under dagarna vill Boris Salo lyfta fram fornkyrkans skatter, trosbäknelsen och buden i ny belysning. Under helgen ser vi hur skatterna alltså innehåller rikdomar på det personliga planet och för vardagslivet både hemma men också på arbetsplatsen och i församlings- och samhällsengagemang.

Boris Salo är gift med Vivian, har fyra barn och nio barnbarn, är kaplan i Jakobstads svenska församling. Han är författare till ett femtontal böcker och brinner för kurser som behandlar kristen tro, bön, lärjungaskap och relationer, inte minst Alphakursen och äktenskapskurser.

Kyrkhelgen handlade om sanningsfrågor

Kyrkhelgen 2018 i Kokkola hade i år ett apologetiskt tema, *"Inför sanningen!"*. Huvudtalare var **Stefan Gustavsson**, och övriga medverkande var bl.a. **Leif Nummela**, **Vesa Ollilainen** och **Tomas Sandell**. Kyrkhelgen inleddes med en debatt på sanningstemat mellan Gustavsson och biträdande chefredaktör vid ÖT, **Henrik Othman**. Man kan lyssna på många föreläsningar och seminarier på Kyrkhelgens hemsida: www.kyrkhelg.fi.

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT- OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318
Anna Sundman, studentarbetare Helsingfors, tfn 044 2798189
Karl Granberg, studentarbetare i Jakobstad och Vasa, tfn 045 154 060
Robert Ojala, studentarbetare i Åbo, tfn 050 355 2045

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Allmänt stöd för svenska verksamheten	9108
Studentarbete i Helsingfors	9108 15
Studentarbete i Jakobstad	9108 57
Studentarbete i Vasa	9108 31
Studentarbete i Åbo	9108 28
Veritas Forum-arbete på svenska	9399

Polisstyrelsen har 17.3.2015 beviljat Finlands Ev. Luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd POL-2014-13477 för tiden 17.3.2015-31.12.2019. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används direkt för arrangerandet av studerande- och skolungdomssamlingar, föreläsningar, smågruppsverksamhet, klubbar, läger samt informations- och publikationsverksamhet. De insamlade pengarna kan också användas för ungdomars personliga coaching samt till att rusta upp föreningens utrymmen.

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI



ÄÄRELLÄ18

9.-11.10.18 OULUSSA
@ VOIMALA 1889

Lokakuussa
Oulun OPKO
järjestää Äärellä18
-missioviikon.
Lue lisää:
aarella18.fi

TIISTAI 9.10.

Aihe: Miksi minä olen täällä?

Illan vieras: muusikko Nina Åström

KESKIVIIKKO 10.10.

Aihe: Onko Jumala vain illuusio?

Illan vieras: taikuri Miika Korkatti

TORSTAI 11.10.

Aihe: Onko tämä elämä kaikki?

Illan vieras: nelinkertainen
olympiapikaluistelija Mika Poutala

Kaikissa illoissa aiheita puimassa kansainvälinen
puhuja ja kirjailija Michael Ots (UK).

Tervetuloa suurten kysymysten äärelle!

Tilaisuudet alkavat klo 19. Pientä purtavaa on
tarjolla klo 18.30 lähtien. Paikkana
Voimala 1889 (Kasarmintie 1).

Eikä maksa mitään.



MICHAEL
OTS (UK)



NINA
ÅSTRÖM



MIIKA
KORKATTI



MIKA
POUTALA



ÄÄRELLÄ18

Illan tarkempi
aikataulu nettisivuilta:

AARELLA18.FI